

Emili Gutiérrez Caba, pregoner de les Festes d'enguany, acompanyat de la Reina, Maria Teresa Radresa

Palafrugell

Festes de Primavera

Pàgines especials

Els pescadors de Roses, empipats

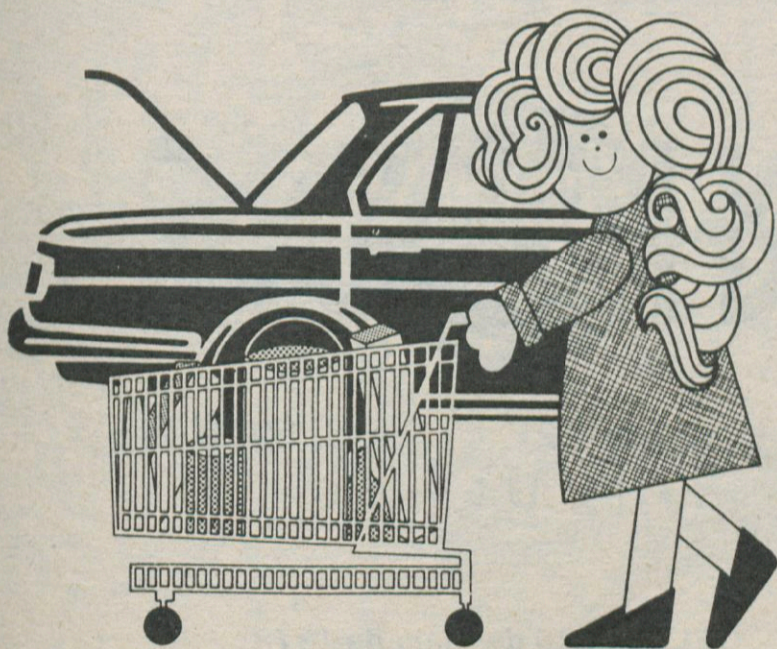
Consideren incorrecta una nota dels partits de Llançà

Pàgina 16

L'equip figuerenc es proclamà a Zamora

La Casera-Catalunya, campió d'Espanya de bàsquet femení

Pàgina 14

**hiper
figueres**

ctra. França s/n · Edifici Port-Lligat

Aquesta
quinzena
li oferim
a preu de cost:

GIOR PASTA 1 L.
VIM CLOREX 500
SKIP

BITTER KAS
OLIVES JOLCA
RENTA VAIXELLES "CONEJO"

LLET "LA LECHERA"
ARRÓS NOMEN 1 KG
NESQUIX 400 G.
OLI OLIVA ELOSUA ç L.
OLI OLIVA ELOSUA 5 L.
LLEXIU NEUTREX

9PAIS

Dip. Legal: B 18920-1977

Redacció, Administració i Publicitat c/. Lasauca, 21 - 1er. C
Tel. 50 57 63 - FIGUERESDirector general: Emili Casademont i Comas
Secretari de redacció: Juli Molons
Coordinació: Narcís J. Ferrer, Jordi VallmajóRedactors i col·laboradors: Josep M.ª Ametlla, Xavier Amir, M.ª Àngels Anglada, Joaquim Ballester, Martí Balló, Josep Bartolomé, Antoni Calvó, Josep Clara, Albert Carreras, Josep M.ª Company, Ferran Garrido i Pallardó, Antoni Godoy, Ramon Guardiola, Jaume Guilla-
met, Joan Guillalet, Alfons Gumbau, Albert Gurt, Xavier de Lerma, Montserrat Minobis, Josep M.ª Ortega, Narcís Pijoan, Josep Playà i Maset, Eduard Puig i Vayreda, M.ª Lluïsa Rodríguez, Alfons Romero, Josep M.ª Salvatella, Miquel Sempere, Jaume Sureda i Prat, Francesc Tibau, Torner Malé (fotografia)Secretària: M.ª Assumpció Casamitjana
Departament de publicitat: Josep de la Fè
Disseny publicitat: Pere PratsComposició: Fotocomposició/Servicios - Tel. 330 05 45
Imprès: Vallesana de Publicacions, S. A. - c/. Calders, 21-25 - Sabadell
Distribuidora dels Països CatalansGerent: Alexandre Liaño
Adjunt a gerència: Alina Vallmajó
Conseller: Vicenç Burgas
President: Carles López Cusieditora
empordanesa, s.a.

Política a peu pla

per Jaume Guillalet

Els socialistes i el marxisme

Ja l'ha fet bona en Felipe González! O els diaris, aneu a saber. Jo no sé si el dirigent màxim del PSOE i cap de l'oposició va dir el que va dir l'altre dia amb el desig que tingués ressò o senzillament era una resposta més a les preguntes que se li varen fer al llarg del sopar. La qüestió és que els diaris de l'endemà es varen afanyar a destacar-ho i s'ha convertit en el tema polític de la setmana.

L'endemà a les Corts, assetjat per la curiositat general, Felipe González va fer unes declaracions als informadors parlamentaris traient ferro a l'assumpte, mentre Carrillo es fregava les mans de satisfacció dient que tot era per la pressió de la socialdemocràcia internacional, a Fraga li semblava molt bé i els diputats socialistes no podien amagar que tot el rebombori els agafava amb els pixats al ventre (perdoneu per una vegada la vulgaritat).

El que va dir ja ho deveu saber pels diaris. Llorenç Gomis, director d'"El Correo Catalán", li havia preguntat amb qui s'havien d'identificar aquells que se senten socialdemòcrates davant el fet que tant a l'esquerra d'UCD com a la dreta del PSOE hi ha gent que se'n reclama. González va subratllar que en el seu partit hi caben tant socialdemòcrates com marxistes i que a ell, tot i que és marxista, no li importa que el considerin socialdemòcrata. I va afegir la frase que tothom va acollir com una bomba: que en el proper congrés del PSOE pensava proposar l'eliminació de la definició del partit com a marxista, ja que aquesta paraula s'ha convertit en un arma fàcil de manipulació i atac per part de la dreta.

Segur que a alguns dels periodistes assistents a aquest sopar cèlebre, i tot just era el segon, del Club de Debats de l'Associació de Premsa de Barcelona, se li devia gelar el rap discret d'aquesta mena de sopars que estàvem menjant en aquell moment en un saló de l'Hotel Colón, davant mateix de la catedral. Això entre els periodistes socialistes. Als comunistes, que n'hi ha forces, més aviat els vaig veure contents, per bé que ho saben dissimular prou. La història del PCE i el leninisme no seria res al costat d'aquesta.

González va matitzar de seguida que li va demanar un altre periodista. Va dir que la definició del PSOE com a marxista només datava del congrés de 1976 i havia estat una autèntica novetat en la seva història que aviat acomplirà els noranta anys. Va afegir que la seva proposta no volia dir abandonar el marxisme, que el partit té com a mètode d'anàlisi de la realitat i que, al capdavant, ho faria en honor de Marx mateix, "don Car-

los" que va dir ell cordialment. És a dir, un canvi estrictament formal per evitar que la dreta manipuli amb les paraules també la imatge democràtica del socialisme espanyol.

Jo no sé si no va quedar prou clar o és que la gent ho ha entès malament o què, però la qüestió és que del ressò d'aquestes declaracions se'n dedueix molta confusió. Cadascú ho interpreta com vol i en treu les conclusions que vol. Alguns diaris, amb la manca de rigor de la seva informació, hi han contribuït clarament. Els propis socialistes de diferents partits també donen aquesta sensació confusionària.

Vist des d'aquí, no sé fins a quin punt es pot dir que els socialistes catalans hi estan en contra, com s'ha dit a la premsa. La Federació Catalana del PSOE s'ha afanyat a dir que l'opinió de González és estrictament personal i que no coincideix amb la de la immensa majoria dels militants, que es consideren marxistes, però més avall diu que entenen el marxisme com un "mètode no dogmàtic" que si no ho vaig entendre malament és el mateix que va dir González. El Secretariat del PSC-Congrés, per la seva banda, ha reafirmat la seva estricta fidelitat al mandat rebut del II Congrés, segons el qual amb ple respecte a les creences personals, el PSC-C "assumeix el marxisme com a mètode d'anàlisi i transformació de la realitat". Som allà mateix, no? Això mateix diu el projecte unitari del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE).

L'únic que s'ha identificat clarament amb la posició de González és Josep Verde del PSC-Reagrupament que ha aclarit que aquell es referia a què la paraula marxisme figuri o no en els estatuts del partit, el qual no és incompatible. Si tenim en compte, a més, que el PSC-R s'ha incorporat al procés d'unificació PSC-PSOE cara a formar l'ala dreta del nou partit socialista català, cal pensar que les reaccions no són tan disperses. Més aviat diria que tot plegat és un reflexe de les contradiccions lògiques d'uns partits polítics que en poc temps han hagut de sortir de la clandestinitat, organitzar-se, anar a eleccions i fer política parlamentària, tot alhora, en un procés de maduració massa forçat.

El que González sí que ha deixat clar és que el PSOE s prepara a consciència per assumir el poder a les primeres eleccions que pugui. Realista o no, se sent esperant pels sondejos d'opinió i la crisi profunda d'UCD. Per governar necessita almenys vuit milions de vots, que ha de prendre per l'esquerra a UCD i això exigeix almenys algunes concessions formals. A veure com li sortirà.

Política i escaig

Democràcia no és muntar la vaca

Ara fa quinze anys... i vuit... i quatre... tots sabíem una antiga veritat: el País és com un refugi de muntanya de la banda d'ençà dels Pirineus, un lloc on només trobes allò que tu mateix hi has portat. Era una lucidesa patètica, la nostra. Però extraordinàriament estimulants. Només podíem comptar amb el nostre esforç. Amb ell havíem de salvar la llengua i la identitat, fer cooperatives d'habitatge contra el barraquisme, transformar un casalot en una escola, suplir amb una multicopista una rotativa, fer d'una colla d'amics un partit... Aquest combat ens va donar —el va donar a tota la comunitat catalana— un esperit tens i alertat, generós i dur...

Ara fa set anys... i cin... i tres... molts van descobrir una mitja veritat: tot allò era inútil si no fèiem la revolució. Ningú no va explicar ben bé què era la revolució i aquesta indefinició li donava més encís i, sobretot, més adaptabilitat a cada desig insatisfet. Llavors molts desistiren de l'obscura tasca d'apedaçar el País i es posaren a esperar, amb embadaliment, el vestit nou. Això va fer-nos més cavil·losos, més tècnics, més ben dotats per a la crítica i, tal vegada, una mica menys treballadors...

Ara fa dos anys... i un... i quatre mesos... una gran quantitat de conciutadans han confós la democràcia amb la mítica vaca grassa, generosa, sempre a punt de deixar-se muntar. No cal amoïnar-se: si tens problema de sou, o no asfalten el teu carrer com cal, o al teu poble no hi ha guarderies, o la recollida d'escombreries surt cara... tens la solució fàcil: primer un bon cartell... després una asseguda a la carretera principal... i, si tant convé, una tancada. L'èxit està assegurat.

Pero sembla que, de mica en mica, l'esperit catalanesc, tan poc amic de parar la mà, torna en si. La perspectiva d'una manifestació on hi fos tothom, sense enemic contra el qual protestar, és al·lucinant. Què passarà si matem la vaca? i molts comencen a creure que cap política no serà tan eficaç ni tan catalana com aquella que aconseguixi de fer reviure la vella saviesa de fa quinze anys, en le terror prometedor de la nova democràcia adolescent...

JOAN SINGLADA
("Nova veu", portaveu d'Unió
Democràtica de Catalunya)

EXTRAORDINÀRIA EXPOSICIÓ

DEL NOTABLE ARTISTA

JOSEP MENESES

C./ Lasauca, 21 - Tel. 50 37 21
FIGUERES

DEL 13 al 26 de Maig de 1978

El proper dia 21

“I Trobada Provincial d'Associacions La Salle”

(De la nostra Redacció).— Amb prec de publicació dels col·legis i associacions La Salle, hem rebut la nota següent:

“La Salle, 100 anys a Espanya.

“Els va fer el 26 de febrer d'aquest any, comptant des d'aquell altre 26 de febrer de 1878. Els periodistes del segle XIX no en parlaren ni mica; avui, els que tenim són veritablement molt més trempats.

“Avui, ràdio i premsa es fan ressò a la nostra comarca empordanesa de tres notícies certament importants:

“Fa 300 anys, Joan Baptista de La Salle assumí la problemàtica escolar de la seva època.

“Fa 100 anys, els seus deixebles acceptaren el repte educatiu de l'Espanya del seu temps.

“I avui, els amics de La Salle —Germans de les Escoles Cristianes, Professors, Alumnes, Associacions de Pares i Antics

Alumnes —treballen conjuntament per assumir el desafiament pedagògic dels nostres dies.

“Amb motiu de tan important efemèrides, tots els col·legis de La Salle ubicats a la província de Girona s'aplegaran a la nostra ciutat de Figueres, per tal de celebrar —a la Finca La Salle— la 1.ª Trobada Provincial d'Associacions La Salle, el proper dia 21 (diumenge) del present mes de maig.

“Una trobada que, si pretén ésser un record i un homenatge dedicat als pioners de l'obra lasaliana al nostre país, ben cert que ha d'ésser també un testimoni vivent de la germanor que es respira a la llar lasaliana.

“Germans, Professors, Alumnes, Pares de família, Antics Alumnes i amics tots hi sou convidats de tot cor”.

Diumenge, a Vilabertran

“IX Trobada Coral de les comarques de Vic i Girona”

(De la nostra Redacció).— Demà-passat, diumenge, a l'església del conjunt monumental de Santa Maria de Vilabertran, a les cinc de la tarda, se celebrarà la “IX Trobada Coral de les comarques de Vic i Girona”, que forma par del moviment coral català.

Aquesta trobada consistirà en un concert extraordinari, amb la participació dels cors següents: Capella de Santa Maria de Ripoll, Capella Esplai de Roda de Ter, Capella Escreix de Borgonyà, Capella Crosca d'Olot, Coral Canigó de Vic, Orfeó Rosenc de Roses, Orfeó Català de Vic i Polifònica de Girona.

L'entrada serà gratuïta.

6 x 9

Por BY SENS

COSAS QUE VUELVEN: LA FIESTA DE LA BICICLETA

Hay cosas que vuelven. Hace bastantes años que no hubiésemos dado ni pizca por el futuro de la bicicleta, el vehículo simpático, perfil que fue descendiendo tapado más que nada por los automóviles, que son los que, también, por aquello del parking, vienen tapando muchos paisajes marítimos. Las grandes concentraciones de bicis antipolucionantes, con la falta de hacen, ya no se llevan. Se siguen llevando en el mundo laboral holandés, o en el belga, y también en el japonés, entre otros. Pero, por aquí, ha ido menguando mientras se cruzaba con la tremenda ascendencia del motor y se nos quedó basculando por la rama deportiva de las “Vueltas”.

Sin embargo, últimamente, se registra un cambio. Otro, que es un buen momento para ellos. Van ya tantas cosas contra el motor —impuestos incluidos— que la simpática y modesta bici acusa un renacer que le puede resultar muy beneficioso a su nivel natural, o sea popular. Y si se sigue a este ritmo de reconquista, que es lo posible, lo tendrá todo a fa-

vor para volver a rodar por las ciudades. Naturalmente, a su tiempo, el impuesto sobre la bicicleta sufrirá una transformación que será todo un signo...

De momento hay uno, de signo, que puede marcar los primeros pasos de una nueva época con algo antiguo: Vuelve la Fiesta de la Bicicleta. Unos activos miembros del Club Ciclista Empordanés se deciden a organizarla para el día 28 del actual. La popular Fiesta se quedó, sin continuación, desde por allá el año 1961. Llevaba en sus piernas doce años de celebración pero las circunstancias —muchas de las cuales echarían gasolina— no dieron para más. Ahora, con un nuevo trayecto, Figueres — La Salut de Terrades, los del Club continúan: será la XIII edición. El recorrido se estima en dos horas de duración, partiendo de la Rambla. Sin problemas para nadie: xin-xano. Habrá misa en el santuario, almuerzo, y todo un programa en bicicleta: carreras, cucuñas, diversiones, elección de reina de la Fiesta, premios para los participantes y sus bicis, etcétera. Con esos premios habrá el sorteo de una bicicleta entre los números del banderín que se entregará a los ciclistas domingueros.

La bicicleta vuelve. Y sus entusiastas, como tiene que ser, están al tanto.

AUTO RECORD FIGUERES

Concesionario exclusivo en la provincia de OPEL y GENERAL MOTORS

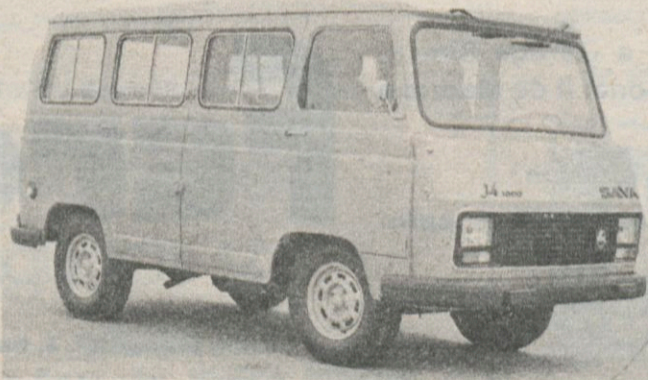
Ofrece para su entrega inmediata la más completa gama de vehículos fabricados por OPEL y GENERAL MOTORS

Opel Manta, Opel Rekord diesel, GMC, Jymy todo terreno, etc, etc.

PLACA NACIONAL - PLACA TURISTICA

AUTO RECORD FIGUERES

Agencia Oficial SAVA

Ofrece amplia gama de vehículos industriales SAVA

Exposición y ventas en Avda. General Mola, 39 - Teléfonos 50 34 06 y 50 46 19, y en calle San Antonio, 68 - Teléfonos 50 20 12 y 50 42 85

Des del banc del general

Per Pere Carrer

Figueres: primavera, però...

Som molts els figuerencs a qui ha entusiasmat l'article “Figueres: primavera”, que Josep M. Espinàs publicà a l’“Avui” del dia 7 de maig i que 9PAÍS ha tingut l'encert de reproduir. Però si la prosa va generar l'entusiasme, crec també que mereix un contrapunt, ja que a la visió festiva i alegre de la ciutat sota un cel blau i un aire fi, enmig de trompetes, serpentines i creus de maig, cal aportar-hi la visió diària, a voltes grisa i feixuga, del que realment és la ciutat amb el vestit dels dies feiners.

No vull tirar aigua al vi —Déu m'en lliuri!—, ni posar el “però” dels habituals oponents professionals, ni molt menys intentar una rèplica a l'admirable article de l'Espinàs, ja que em manca ploma. Voldria però tan sols —i és plet perdut per endavant— dir als meus conciutadans que no caiguin en la temptació de repenjar-se en les floretes que ens dedica l'amic Espinàs; que no es complaguin, que no ens complaguem tots plegats, en el pastor i la sirena, el mite i la llegenda, el palau del vent, el clar país; que no ens pensem que som els més eixerits perquè la naturalesa privilegiada que ens envolta ha fet que ploguessin sobre l'Empordà i des de sempre, autèntics xàfecs d'adjectius, versos i pàgines brillants dels nostres millors homes de lletres.

Sí, Figueres és una ciutat gens encarcarada, oberta a totes les tramuntanes, però que a molts nivells malauradament aquestes tramuntanes encara no s'han endut les teranyines de la inèrcia de la dictadura que ha emmanillat la ciutat i com diu l'Espinàs no l'ha deixat definir-se cívicament.

Sí, Figueres crea “societats”, “associacions”, “centres”, és cert que té entitats puixants, actives i glorioses, però n'ha deixat perdre d'altres, en té d'encarcarades i quietes, en té algunes de despersonalitzades i encara desvirtuades per aquella inèrcia.

Sí, a Figueres es pot provar l'equilibri entre l'apassionament i la tolerància, però encara hi podem trobar també la intransigència, la manca de diàleg, els “tics” inevitables dels temps passats, el to una mica agre, el baladreig.

Però malgrat tot, malgrat tots aquests “peròs”, aquestes lleugeres constatacions del cada dia figuerenc, també nosaltres moltes vegades, a la nostra Rambla, de dia o de nit, primavera o tardor, per Santa Creu o per Nadal, ens hem sentit embruixats per la capacitat de resurrecció del poble, o almenys per l'esperança.

Organitzat per l'Agrupació Fotogràfica de Figueres

IV Premi de Fotografia "Ciutat de Figueres"

(De la nostra Redacció).— Sota l'organització de l'Agrupació Fotogràfica de Figueres (Societat Coral Erato) i el patrocini de l'Ajuntament de la nostra ciutat, s'ha celebrat el concurs anomenat IV Premi de Fotografia "Ciutat de Figueres", amb motiu de les Fires i Festes de la Santa Creu.

El jurat, integrat per Emili Piera i Vaquero, comentarista de fotografia d'"El Noticiero Universal"; Esteve Salabert i Xicars, fotògraf professional; Rafael Batallé i Ferrés, de l'Agrupació Fotogràfica de l'Escola, dictà el seu veredict:

PREMI D'HONOR A LA MILLOR COL·LECCIÓ

Autora: Maria Esperança Ros i Llorens, de Blanes.

PREMIS NACIONALS

- 1.— "Mare i fill", de Jordi Molet i Inglés (Barcelona)
- 2.— "En las dunas", no es comunicà el nom de l'autor.
- 3.— "Retrat", de Josep Bertomeu i Gas (Tortosa)
- 4.— "Paisaje I", de Lluís Leandro i Serrano (Cornellà de Llobregat).
- 5.— "Los 10 músicos", de

Jaume Caixàs i Isern (Figueres).

6.— "Encís", de Lluís Maimí i Casanovas (Palafrugell).

7.— "Flors i balcones", de J. Lluís Garriga i Fortuño (Figueres).

8.— "Amic", de Lluís Gili i Pascual (Barcelona).

PREMIS SOCIALS

1.— "El Umbral", de Jaume Caixàs i Isern.

2.— "Carrera", de Remei Punset i Martí.

3.— "Esbós", de Marcel Basagañas.

MILLOR COL·LECCIÓ
TÍTOL: MAR I SORRA

AUTORA: M.ª ESPERANÇA ROS I LLORENS
DE BLANES

PRIMER PREMI NACIONAL Títol: MARE I FILL
Autor: JORDI MOLET I INGLES

4.— "Ansel", d'Albert Ayerbe i Pulido.

5.— "Satisfacció", de Pere Bagués i de las Heras.

Més de seixanta fotògrafs van prendre part en el concurs. N'hi havia de Barcelona, Blanes, Campdevàrol, Cassà de la Selva, Cornellà de Llobregat, L'Escola, Figueres, Igualada, Llançà, Molins de Rei, Olot, Palafrugell, Pamplona, Roses, Sabadell, Salamanca, Sant Adrià del Besòs, Sant Feliu de Llobregat, San Sebastián, Tordera, Tortosa i Viladecans.

Durant les passades Fires de la Santa Creu, les obres roman-gueren exposades al públic al saló d'exposicions de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis.

PRIMER PREMI SOCIAL Autor: JAUME CAIXAS I ISERN
Títol: EL UMBRAL

PROXIMAS CONSTRUCCIONES EN FIGUERAS

IMPORTANTE GRUPO DE VIVIENDAS "UNIFAMILIARES"

PLANTA BAJA: 90 m. superficie cubierta para garage. etc.

PLANTA PISO: Vivienda con Comedor-Estar amplia cocina, tres dormitorios, baño y terrazas.

Jardin en fachada principal y parte posterior del edificio.

Escalera independiente para cada vivienda. (90 % reducción de impuestos).

FACILIDADES DE PAGO: 15 años

IMPORTANTE GRUPO DE NAVES INDUSTRIALES

Zona "Rally Sur", junto a Garage Simca-Barreiros, carretera Nacional II de Madrid a Francia por La Junquera.

Superficie solar cada nave, 500 m.²

Superficie cubierta cada nave, 300 m.² aproximadamente.

Entrega llaves en mano, completamente terminadas.

FACILIDADES DE PAGO hasta 11 años

INFORMACION Y VENTA:

Finca

Ferco

Calle Monturiol, 4, bajos

Tels. 502954
502862

FIGUERAS

Una obra muy interesante

Geroni Masjoan i Hilari, escultor

Inclinado sobre la madera, con mano firme, arranca las astillas de haya, dura pero agradecida, siguiendo la silueta, cuyas líneas marcó primero el lápiz y ahora abre el buril. Estoy en unos bajos de la figuerense calle de Tapis. El sol de mayo ilumina el tablero del que, golpe a golpe, va surgiendo la imagen que el artista trazó.

LAS ESTULTURAS DE UN "PALETA" JUBILADO

Geroni Masjoan i Hilari nació en Vilabertran hace setenta y siete años viviendo, sin embargo, siempre en Figueres. En nuestra ciudad aprendió y ejerció el oficio de albañil hasta que al estallar la guerra civil, fue llamado a filas e incorporado en

Artillería dentro del Ejército Republicano. Durante la sangrienta contienda, en la retaguardia o en el frente, descubre su propia habilidad en la talla. Valiéndose, como materia prima, de huesos de pierna de vaca, esculpe anillos y brazaletes. El 1939 pasa a Francia, conoce los campos de concentración y, al producirse la invasión nazi, trabaja de nuevo en la construcción, bajo las órdenes de los alemanes. Cuando el país vecino recobra la libertad, se establece en Forques, cerca de Perpinyà, donde trabaja la tierra. En 1946 regresa a Figueres.

Durante su estancia en Francia, colabora con otro escultor que realiza, a través de los muebles de un comedor, la historia del vino, desde la parra, la vendimia y todo el proceso hasta

llegar al porrón. Concibe entonces la idea de hacer lo mismo, pero con el pan. Desde el trigo a la molienda, desde el amasado al horno. Pero su vuelta a Catalunya le impide realizar la obra. Piensa que, tal vez, aún podrá llevar a cabo esa idea largo tiempo acariciada.

UNA OBRA CONOCIDA Y DESCONOCIDA

De vuelta a casa sigue ejerciendo su oficio de albañil. Al llegar la hora del retiro, se entrega en cuerpo y alma a la escultura. Trabaja sobre maderas de nogal y haya. Utiliza dibujos clásicos algunas veces y otras diseños propios. Entre los últimos, destacamos una masía y un payés con su típica barretina. Su obra es desconocida, pues no quiere hacer exposiciones. Sin embargo, ha regalado

compartido con varios alumnos, entre los que cabe destacar a Josep Font, cuya obra es ya muy apreciada y que pudo contemplarse en una exposi-

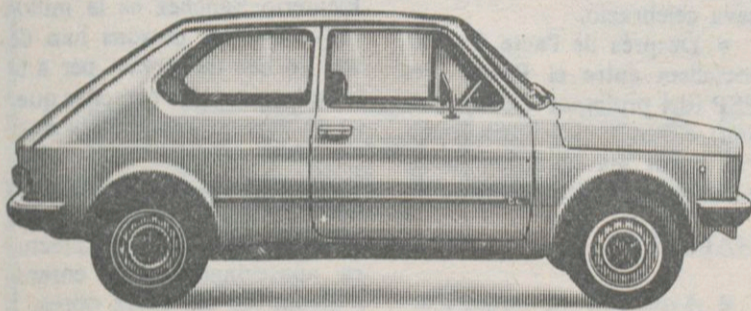
retirando su luz paulatinamente. Se acerca la hora de guardar las herramientas. Mañana será otro día. Al romper el alba dará, como siempre, un paseo

¿Por qué esperar a mañana?

Compre hoy su SEAT 127* en:

autofisa
y ahórrese

13.500 ptas...

... además de toda la economía que se logra por costo, consumo y mantenimiento.

Por pocos días.

Para operaciones al contado o con intervención de cualquier financiera.

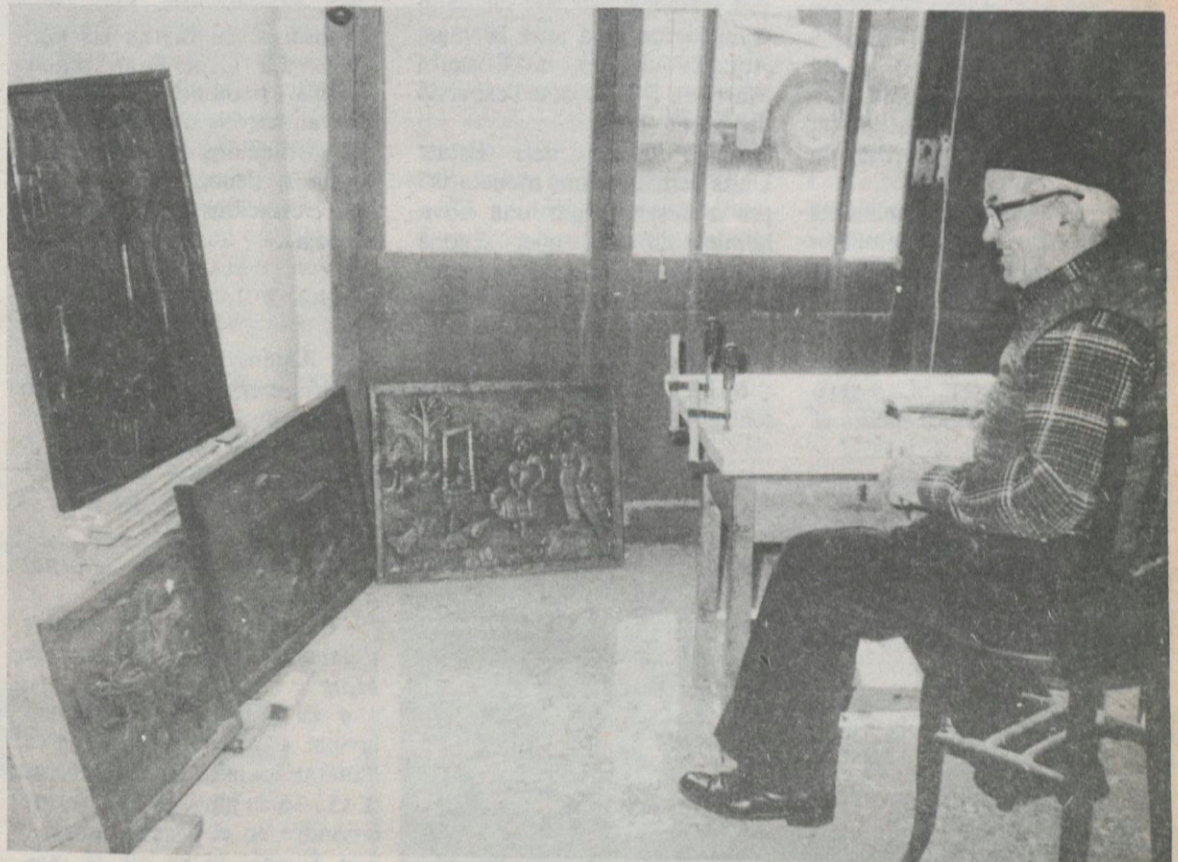
*en todas las versiones C, CL y CLX.

Su oportunidad está en:

automóviles
figueras s.a

autofisa

Vitallonga, 4-6 y 15 - Tel. 501915 FIGUERAS

más de ochenta esculturas, algunas de ellas se encuentran fuera de nuestras fronteras, en Inglaterra y Francia, y otras son ahora propiedad de amigos del artista. Entre ellos, destaca Geroni Masjoan, las que ofreció al doctor Ernest Vila, al doctor Heras y también al arquitecto municipal, señor Alvarez.

Su arte no es egoísta. Lo ha

compartido con varios alumnos, entre los que cabe destacar a Josep Font, cuya obra es ya muy apreciada y que pudo contemplarse en una exposición celebrada en 1976, en la Galería Victoria, de nuestra ciudad. Pero su alumno preferido es su nieto, que apunta ya grandes posibilidades, a juzgar por lo que explica el maestro.

Y EL TRABAJO SIGUE

Dejamos al artista con su trabajo, su creación. El sol va

hasta el Castillo de San Fernando. Además de ejercicio sano, es fuente de inspiración. La mente despejada, el movimiento ágil. Sobre una mesa, al salir del taller, vemos en madera una hoja de higuera; en ella, finamente talladas, las letras del "Déu vos guard".

Doñate

KIOR'S
JOAN ORTIZ

TAPISSERIES
MOQUETES - CORTINES

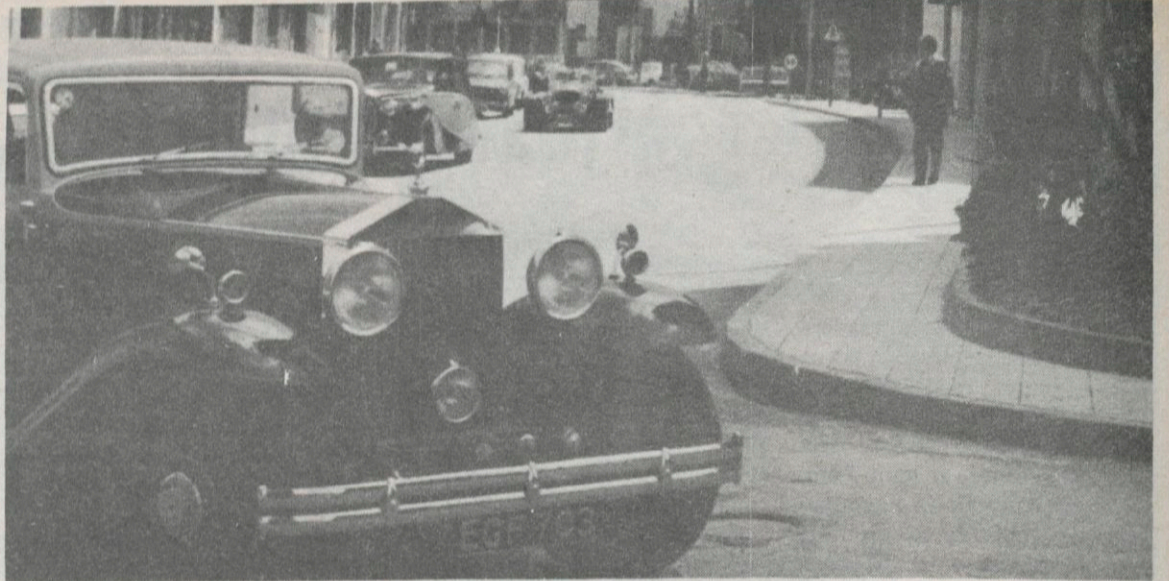
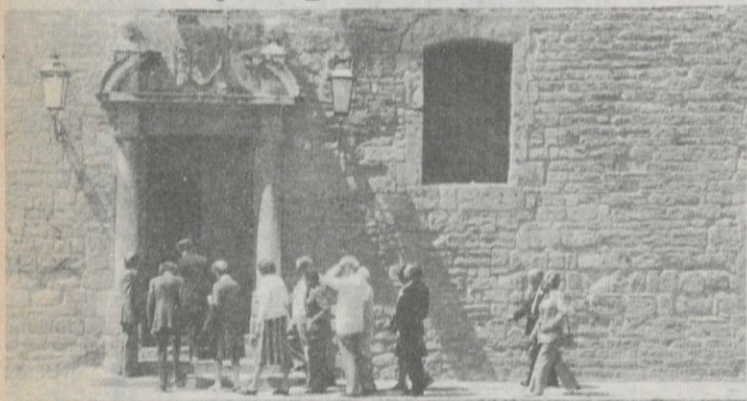
PARQUETS, REVESTIMENTS DECORATIUS

c/. Tarreres, 16 - Telèfon 50 36 81

FIGUERES

La Bisbal

El Rallye Costa Brava de Rolls Royce pasó por la ciudad

Les ofrecemos hoy imágenes del paso por la Bisbal del Rallye Costa Brava de Rolls Royce que organizaron conjuntamente el Patronato de Turismo de Girona y la Comunitat Turística de la Costa Brava. Allí fueron recibidos por las autoridades locales y en el Castell se les dio la bienvenida obsequiándose al pre-

sidente del Club "Entusiásticos Rolls Royce" con un típico "càntir" de la ciudad. El Alcalde señor Fina aprovechó la oportunidad para contar a los visitantes las distintas vicisitudes del castell medieval, tras lo cual el presidente del Club "Entusiásticos" agradeció las atenciones y la hospitalidad recibidas en

nuestra comarca, ofreciendo a su vez un presente a la primera autoridad bisbalense. A continuación los amantes de los Rolls procedieron a visitar algunos de los establecimientos y talleres dedicados a la fabricación y venta de cerámica artística.

X. Amir

De Barcelona estant

Per Montserrat Minobis

Apunts a la notícia de cada dia

MAIG, 1

● Avui se celebra per primera vegada en 40 anys a l'Estat espanyol, el Primer de Maig en llibertat.

● Una de les dues militants del PCE (i) en vaga de fam, Rosaura Martínez, ha acabat la vaga en dipositar la seva família la fiança de 50.000 pessetes mitjançant la qual ha estat posada en llibertat. La seva companya, però, resta encara al

Clinic i continua amb la vaga. Aquesta decisió, a Rosaura Martínez li ha costat l'expulsió del partit (!).

● El govern dels Estats Units demana "fons monetaris" per a desenvolupar una nova bomba atòmica que, segons diuen, els seus efectes són contraris a la bomba de neutrons. Quan s'acabarà aquesta cursa d'armaments?

● Més traspassos Estat central-Generalitat. Comencen

a posar-se en marxa els agrícoles. La Generalitat, segons sembla, mantindrà competències en serveis d'extensió agrària, institucions d'investigacions agràries, denominacions d'origen i estacions de viticultura i ecologia.

MAIG, 2

● Alguns titulars de premsa d'avui referits a la celebració del 1er. de Maig:

"La classe obrera ha recuperat el carrer".

"Tots els colors del roig al carrer".

"El primer de maig ha tornat a ser una festa pacífica".

"Clamor obrer als carrers d'Espanya durant el 1er. de Maig".

● El PSC (c) - PSOE han arribat a un acord: el Congrés d'unitat socialista serà celebrat el 15 i 16 de juny. El PSC (r) intervindrà en el procés unitari.

● Sempre hi ha qui té més imaginació: Un professor marxista nord-americà de ciència política, Bertell Olmar, ha inventat un joc: "Lluita de classes", que està considerat l'antimonopoly. El seu inventor, o autor, ha dit: "És el primer joc que no promociona ni l'ambició del diner, ni el poder, ni la violència, ni la guerra".

● L'escultor de Donosti, Chillida, ha estat guardonat amb el "Memorial Joan XXIII" 1978. Aquest premi fou instituït per Pax Christi i l'atorga l'Institut de Polemologia Victor Seix per a commemorar anualment l'aniversari de la "Pacem in Terris". L'escultor basc ha estat escollit per la seva "lluita pacífica a favor de la pau del poble basc, pel seu convenciment que existeixen solucions pacífiques per als problemes i per la seva participació en les campanyes a favor de l'amnistia i d'altres

causes humanistes". Recordem que, entre d'altres, aquest guardó ha estat atorgat també a Santiago Genovés, Helder Cámara, Pepe Beúnza, Lluís M.ª Xirinacs...

● Avui he tingut l'ocasió i l'oportunitat de conèixer Lola Anglada. Malgrat els seus anys, continua dibuixant amb aquella frescor i espontaneïtat que l'han fet famosa. El seu traç és àgil i ferm i els seus records vivíssims.

● El PORE (Partit Obrer Revolucionari d'Espanya) pensava celebrar el seu Congrés els dies 13, 14 i 15. Escric pensava, perquè els ha estat prohibida la seva celebració.

● Després de l'acte d'unitat socialista entre el PSOE i el PSP (del professor Tierno Galván), el PSOE es defineix com a "un partit marxista, revolucionari, de classe i democràtic".

MAIG, 3

● Avui, tots els mitjans informatius es fan ressò del nomenament del tinent general Ibáñez Freire com a Capità General de Catalunya. (Hom recorda la seva estada a Barcelona com a governador civil, en una època molt dura: 1963-66).

● Ha mort el compositor rus Khatxaturian. La seva tasca musical a la Unió Soviètica fou important. Pensant en ell, recordarem sempre una de les seves més populars i famoses composicions: "Dansa del sabre".

● Olga Xirinacs ha guanyat la Flor Natural als retrobats Jocs Florals que fins ara s'han celebrat a l'exili. Olga Xirinachs serà, igualment, proclamada "Mestre en Gai Saber".

● La reforma del Codi de Justícia Militar ha passat a les Corts. Els tribunals de l'exèrcit solament seran competents dins de l'àmbit militar.

MAIG, 4

● L'honorable Josep Taradellas, president de la Generalitat, ha assistit avui a la inauguració de l'exposició en homenatge a un català universal: Joan Miró, instal·lada al Museu d'Art Contemporani de Madrid.

● Fa pràcticament dos dies sencers que Eleuterio Sánchez, "El Lute", s'ha convertit en protagonista destacat del món informatiu, degut al seu trasllat a la presó de règim obert. La nova imatge d'"El Lute" (intel·lectualitzada) ha estat escampada arreu, i cal dir que Eleuterio Sánchez és la millor prova que les presons han de ser —o han de servir— per a la recuperació de les persones que, en un moment donat de la seva vida, han delinquit.

● M'ha caigut a les mans un llibre d'Alfred de Musset, i això m'ha fet recordar la meua lectura apassionada, anys enrera, d'alguna de les seves obres. I m'ho ha fet recordar més que res, el pròleg d'aquesta obra (per altra banda, eròtica), recentment publicada aquí, "Gammiani", en el qual s'inclou la definició que donava Musset del "romanticisme", que no resisteix de trascriure'l, tal com ha estat publicat en llengua castellana: "Es la estrella que llora, el viento que ruge, la noche que se estremece, la flor que vuela y el pájaro que exhala; es el fruto inesperado, el éxtasis languideciente, el estanque bajo las palmeras, la esperanza rojiza y sus mil amores, el ángel y la perla, el blanco traje de los salces. Es el infinito y lo estrellado, lo cáldido, lo roto, lo desencantado y, no obstante, es a la vez lo lleno y lo redondo, lo diametral, lo piramidal, lo oriental, lo descarnado, lo estrechado, lo abrazado, lo arrollador; ¡qué nueva ciencia!"

LOS MUNDIALES DE ARGENTINA
Un espectáculo para ser visto en un TV Philips Color.

Con el Color Philips Ud. lo verá como si estuviera allí. El Color Philips es real, natural, con matices y definiciones perfectas. Por eso el TV Philips Color es el de mayor venta en Europa.

El TV Philips Color es el acierto pleno, la compra sin riesgo, el gol decisivo. ¡El color Philips es el color que gusta!

En blanco y negro... o en color, los compradores exigentes prefieren TV Philips.

PHILIPS

¡ANTICIPÉSE!
Compre ahora su TV Philips color en:
establecimientos
Albert
FIGUERES

PHILIPS

Reportatges, cròniques i fotografies de
Xavier Amir
Col·laborador:
Ramir Amir

Emili Gutiérrez Caba pronuncià el pregó de les XVI Festes de Primavera

El popular artista, palafrugellenc d'adopció, ho féu en català

Un dels actes més esperats i que obren de fet les Festes de Primavera de cada any, és el Pregó que una personalitat determinada fa per glossar el sentit de les festes, el tarannà de la nostra vila i les mil i una facetes que conformen el viure de Palafrugell, tant en el caire festiu com a la idiosincràsia, història, caràcter i costums de la vila.

Enguany, el pregó ha estat a càrrec d'un artista ben conegut per les seves aparicions al cinema, teatre i televisió. Ens referim a Emili Gutiérrez Caba, afincat a Palafrugell des de fa uns tres anys, enamorat de les nostres coses i col·laborador en tot quant d'ell es necessita.

La sala del teatre del Centre Fraternal oferia un bonic aspecte a l'hora de l'acte. Afegim també que aquest era honorat

amb la presència de la Reina de les Festes i les seves dames d'honor, que del braç de les primeres autoritats locals, pregoner i president de la Comissió de Festes, pujaren a l'escenari. Així, la Reina, senyoreta Romy Radresa, ho féu del braç de l'Emili Gutiérrez Caba; la senyoreta Maria Avellí, acompanyada pel batlle de la vila, senyor Joan Rutllant; la senyoreta Nuri González, pel jutge, senyor Frigolet; la senyoreta Carme Rovira, pel tinent de la Guàrdia Civil, senyor Dobaño, i la senyoreta Nuri Trilla, pel president de la Comissió de Festes, senyor Josep Vaqué.

EL PREGÓ:
AIXÍ FOU PRONUNCIAT

Després d'unes paraules de

presentació del pregoner a càrrec del nostre batlle, el senyor Emili Gutiérrez Caba inicià el seu parlament, explicant que l'havia escrit en castellà i que, una vegada traduït pels seus amics, es dirigia a l'auditori en la nostra llengua, pregant benevolència pels naturals defectes de pronunciació que, sens dubte, es captarien. I del seu parlament anem a oferir els paràgrafs més significatius, tal com varen ser dits, i així els lectors podran copsar plenament el sentit de les seves paraules:

"Volguts amics:

Aquest any em quep l'honor de ser jo el qui us assabenti de l'arribada de les Festes, que és tant com anunciar-vos l'arribada de la primavera. En l'antiguetat, festes similars a aquestes tenien lloc en molts punts diferents del món conegut i desconegut. Servien per a refermar aquest caràcter de resurrecció a la vida que porta amb ella aquesta estació tan màgica, tan exuberant, com és la primavera. Aquestes festes no provenen de cerimònies ancestrals, sinó de la tant o més ancestral costum de l'home de prohibir a un altre la llibertat de fer allò que sense ofendre a la resta pot ofendre a determinada persona o actitud. I així, paradoxalment, aquestes

festes varen néixer d'una prohibició, amb el que, en primer lloc, es demostra que això de prohibir, a la llarga, no serveix per a res i, en segon lloc, que la mateixa acció de prohibir a la gent de fer allò que no porta cap maldat és una solemne tonteria pròpia d'esperits ximplers i mesquins. Així, feliçment, Palafrugell té avui unes festes, ja veteranes, amb intents de millora cada any, a voltes aconseguits, a voltes fallats, però amb un sentit d'imprescindibles que les han convertit en tradicionals. Permeteu-me que avui em senti un xic àngel, en el veritable sentit d'aquesta formosa paraula, grega en el seu origen, per anunciar-vos que aquestes festes són una bona ocasió per abandonar per uns dies les discussions, renyines i plets que entre vosaltres tingueu i us dediqueu a mirar un xic el cel i oblideu moltes coses d'aquí baix..."

"A mi m'agradaria que Palafrugell continués essent una vila tranquil·la, solament pertorbada pacíficament a l'estiu pels visitants; que Calella continués essent Calella, amb les seves arcades, les seves petites platges, les illes Formigues retallades en el blau horitzó. I Llafranc, Llafranc amb la seva hospitalitat, el far allà dalt i el seu passeig petit i tranquil. A mi m'agradaria a la meua vellesa, albirar el cel serè, com arà, a la cala de Tamarit, plena de barques, a ser possible de veles, escoltar el raucar de les granotes a Santa Margarida a la nit i poder respirar la flaire de la farigola i el romani en els capvespres d'Ermedàs..."

"Diu una formosa poesia que "tot home mata el que més estima". Desitjaria treure-li la raó al poeta que va fer aquests versos; demostrar-li que hi ha persones que no maten el que estimen. Jo crec que aquí en tenim. Hi ha els que són capaços de reunir-se i donar empena a la vida d'aquestes festes amb actes, cavalcades, carrosses i el que avui vivim..."

"Desitjaria que la Reina d'aquestes Festes traslladés als seus lleials i festius súbdits el meu misatge de pau i el meu

prec: no oblideu el cor, és l'únic que, veritablement, és vostre. El cor i aquesta terra. Tingueu-ne cura com en teniu de la vostra vida cada dia, preserveu-la dels perills que l'amenacen i ella, generosa, us ho tornarà multiplicat per mil. Vineu a anunciar-vos l'alegre melancolia de les havaneres, l'arribada dels pescadors, els diumenges de mercat, les mil i una coses que estan presents cada dia ací i que es travessen inevitablement, a aquestes festes. Desitjaria que l'esperit que aquest any anima els propers festeigs fóra solament el pròleg d'un ressorgiment cultural i artístic que aquesta vila necessita i desitja; que aquest lloc fóra el bressol de gents preocupades i interessades per la cultura universal. No hem fet res més que encetar el camí, però hem de transitar-lo i ningú no ens ajudarà si nosaltres mateixos no som capaços de començar a caminar..."

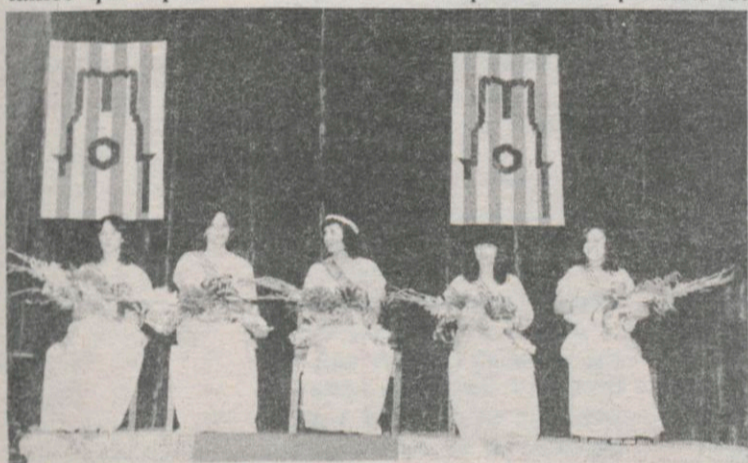
Per acabar, vull donar-vos les gràcies per haver-me confiat a mi la responsabilitat d'escriure i llegir aquest pregó de les XVI Festes de Primavera. Castellà vell amb cor mediterrà, el vostre encàrrec és una de les coses que més m'honora i més agraeixo. Poc més: vull acabar donant les gràcies a aquest excel·lent cantant que és en Francesc Pi de la Serra per la seva presència avui entre nosaltres. Presència artística i cultural molt important; i per acabar aquest acte que sigui el vers d'un poeta lo darrer que resti a les vostres orelles. El vers d'un poeta i d'un músic. Moltes mercès!"

Gratuita la entrada al recinto de la muralla

Según acordó el Grup organizador días pasados haciéndose eco del sentir popular, puesto que las Festes que pretenden serlo tenían en este apartado su punto negativo al exigir, aunque módica, una entrada a aquellos vecinos de la propia localidad o de fuera de ella que iban a disfrutar de unos festejos popula-

res y que teóricamente organizaba el mismo pueblo.

Así pues este año no habrá barreras a la hora de entrar en la muralla que forman las calles Cavallers, Plaça Nova, Pi i Margall y General Mola y si se espera una animación sin precedentes y un sentirse en la calle la celebración de las Festes.

PERRUQUERIA

LOURDES

PALAFRUGELL LLAFRANC AIGUABLAVA

María Teresa Radresa Rojas, R "Festes de Primavera 1978", S

Las "pubilles" y Cuixart

El gran pintor Modest Cuixart departió la misma noche del pregón con las pubilles de esta XVI edición de las Festes. Y lo hizo en su estudio, privilegio que no concede a menudo, y en medio de sus

telas recién empezadas. Tuvi- mos además ocasión de reco- ger en exclusiva para 9PAÍS esta imagen que ilustra esta página, y vivimos la ilusión de artistas y jóvenes pubilles en un sentirse a gusto mútu- o.

Cuixart siempre amable les ofreció asimismo una de sus litografías como recuerdo de ese encuentro del que hoy nos ocupamos y que pese a ser del todo íntimo no por ello debe pasar sin ser citado.

y que reproducimos para ueste- des.

"LAS "FESTES" HABRIAN DE CONTI- NUAR SIEMPRE..."

—¿Tenias algún interés espe- cial en ganar el reinado para tí, M.ª Teresa?

—Opinabamos todas que po- co importaba, aunque a medida que el escrutinio de la votación se iba haciendo público te en-

M.ª Teresa Radresa Rojas, 20 años, ojos entre marrones y negros, muy vivos, cejas finas como sus labios, cabello casta- ño, 53 kilos... Ella es la Reina de las Festes en su XVI edición y resultó elegida en "Los Al- mendros" días pasados frente a una fuerte competencia de sus compañeras. Y hoy llega a estas páginas especiales de 9PAÍS, merced a la charla que sostuvi- mos con ella en el Casal Popu- lar sentados en una recia mesa

PALAFRUGELL

MATERIALES DECORACION MIGUEL ESPADA

C/ Torres Jonama, 32-34
PALAFRUGELL

INSTALACION DE:

TECHOS	LOUVERDRAPE
MOQUETAS	ENROLLABLES
PAVIMENTOS	PINTURAS
PARKETS	FERRETERIA
MADERA	JARDINERIA
CORCHO	BRICOLAJE
ARRIMADEROS	PERFUMERIA
PUERTAS PLEGABLES	EQUIPOS PINTURA
CORTINAS	MENAJE

GRAN CARROUSSEL
COSTA BRAVA

XVI FESTES DE PRI

DEL 6 AL 15 MAIG D

Reina de las se confiesa

ba el interés. Es algo que me
stó realmente.

—¿Qué me puedes decir, co-
Reina que eres de las Fes-
de la edición de este año?

—De la conversación que
antuve con el Grup organiza-
r, se desprende que quieren
marlo más. Además, parece
este año los actos abundan
cho y ha habido cuidado en
organización.

—¿Tienen vigencia las Fes-
...?

—Para mi habrían de conti-

ELL

nuar siempre. Las carrozas, los
actos que tienen efecto a su al-
rededor son algo digno de con-
servar. Me sabría mal su desa-
parición realmente.

—¿Ve recompensado su tra-
bajo el "carrossaire", motor y
artífice de los festejos?

—Este año el Ayuntamiento
ha puesto más interés para que
así sea. Ten en cuenta que en
otras ediciones además de tra-
bajar el "carrossaire" debía po-
ner encima dinero del bolsillo.
Ello va a redundar en una parti-
cipación mayor.

EL CARRUSEL, SU ACTO PREFERIDO

—¿Cuál es el acto que más te
atrae?

—El Carrusel indiscutible-
mente, porque a los demás ac-
tos asistía poco. El pregón tam-
bién es de mi agrado.

—¿Y cuál es el que le encuen-
tras a faltar?

—El que hubiera baile en Pla-
ça Nova. Si el tiempo es bueno
me gusta mucho, lo encuentro
muy animado.

—Dime el principal defecto
que le encuentras a la villa.

—Las calles, a pesar de que
las están arreglando y un local
para la juventud, ya que debe-
mos marchar de la localidad
dada la falta de un lugar para
reunirnos.

—Tu principal afición.

—El ir a bañarme y a tomar
el sol.

Como mi mujer, vamos...

—¿Eres partidaria del nudis-
mo?

—No.

—Un color...

—El rojo. Los colores pálidos
no me gustan.

"NO ME GUSTA LEER..."

—¿Qué carácter posees?

—Cambio como el viento.
Paso de tenerlo normal a en-
contrarme molesta. Además
soy muy sentida...

—Define la palabra amistad.

—Para mí lo es todo, porque
si no hay una verdadera amis-
tad no hay compañerismo. Y
tengo la suerte de haber encon-
trado verdaderas amistades pe-
ro es muy difícil.

—Un autor literario...

—Josep Pla.

—El título de una novela...

—En general no me gusta
leer. Prefiero las novelas que
tratan de la problemática ac-
tual. Tengo que leer algo que
me despierte el interés. En
cuanto a su título su nombre es
"Odessa".

—Dime un filme de tu agrada-
do.

—"El puente de Cassandra".

—¿Te gusta la televisión?

—Las películas que emite pre-
ferentemente.

—¿Y el vino?

—No.

—¿Y el all i oli?

—Tampoco.

—¿Qué me dices del tabaco?

Sólo fumo "quan vaig als ca-
saments".

PUNTO FINAL

No hace falta apuntar que
nos encontramos ante una em-
pordanesa sana a la que ya por
último le pedimos en nuestra
charla que nos dijera cuál es el
futuro personal que desea para

si y si quiere añadir algo a lo di-
cho. Esta fue su doble respues-
ta: "—El futuro que continúe
como el presenta hasta ahora,
que todo va muy bien. En cuan-
to a lo de decir algo, menciona-
ré que me gusta leer 9PAÍS y
que estoy muy contenta que me
hagáis hecho esta entrevista;
¡vale!".

¡Vale! guapa y hasta otra...

ELEMENTOS DE HORMIGON
Y PIEDRA ARTIFICIAL

FAUSTO MARTI, S. A.

Ntra. Sra. Fátima, 18

Teléfono 75 82 96 - 75 86 48

TORROELLA DE MONTGRI

*

FAUSMAR, S. A.

Carretera de Palamós

Teléfono 30 09 64

MONTRAS

Comercial
asociada a Fausto Marti

Se entregaron los premios del concurso literario "Josep Pla"

Con dicho motivo, pronunció una conferencia Josep Maria Castellet

Todo ello tuvo efecto en un concurrido acto celebrado en el cinema Victoria de Palafrugell con la presencia del escritor de Llofriu, el delegado provincial del Ministerio de Educación y Ciencia señor Arturo Calsina, el director del centro organizador Josep Maria Balcells, el gerente de Ediciones Destino Josep Vergés, la señora viuda de Alsius y el presidente de la Asociación de Padres de Alumnos del INB local señor Pou.

CASTELLET Y SU CONFERENCIA

Pero pasemos en primer lugar a hablarles de la interesante conferencia que Josep Maria Castellet pronunció y que le hizo demostrarnos que no en vano consiguió recientemente el premio "Josep Pla" con su ensayo "Josep Pla o la raó narrativa". Entre otras muchas cosas Castellet dijo: "Yo era un lector ingenuo de Pla". "Si yo no hubiese entendido la universalidad de Josep Pla posiblemente no me hubiera ocupado tanto de él". "Es muy difícil que una persona que escriba sobre temas locales pueda hacerse universal". "Podemos decir que

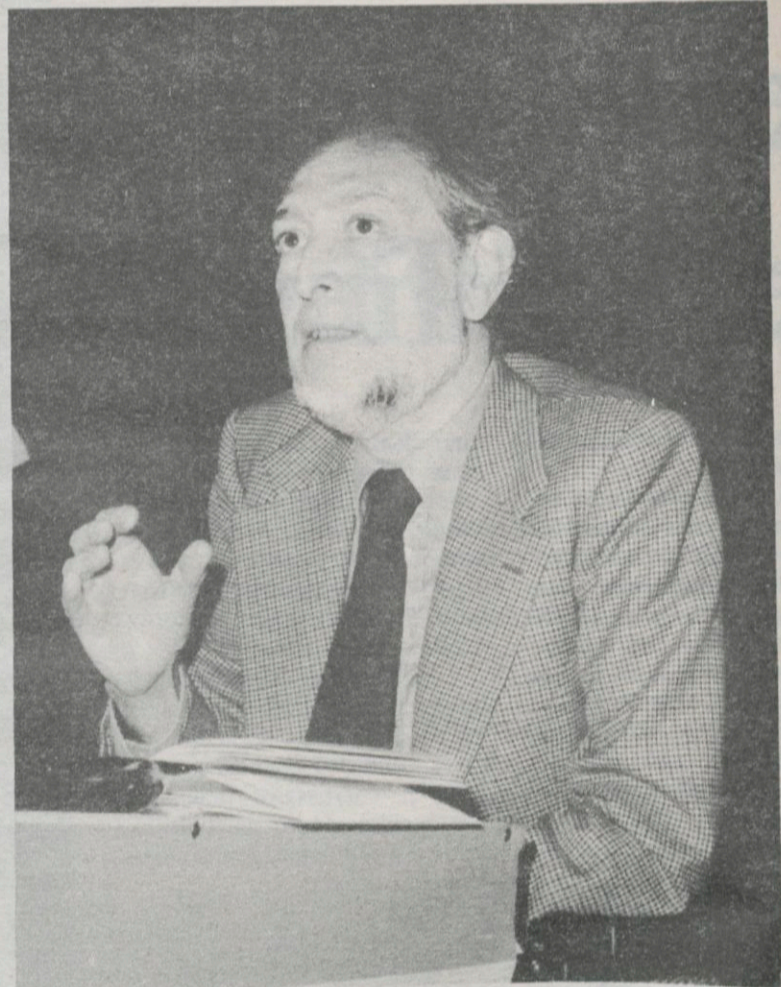
su obra tiene una presencia extensísima del tiempo, de su paso". "La obra de Pla arranca de nuestros cimientos, de la tierra, del mundo agrario...". "El mundo de Josep Pla es un mundo real, es un mundo tangible". "Josep Pla no fa volar coloms". "Es un hombre materialista...". "Su visión aunque localista queda teñida de un color universal". "La obra de un escritor no es sólo la exposición de unos hechos, de unas circunstancias. Pla quiere luchar contra el tiempo". "El tiempo nos devora, el tiempo pasa pero hay una cosa en la que se puede dar testimonio: el mundo de la cultura, escribir libros". "Pla escribe por qué vencido por la congoja del tiempo quiere luchar". "Intenta recuperar el tiempo pasado y reconstruir la Catalunya destruida por la guerra y por el tiempo". "Pla no escribe por vanidad ni por dinero, sino para rehacer un país". "Intenta devolvernos el sentido de Catalunya, de sus hombres...". "Nos dice que intentará sobrevivir hasta que haya recuperado el tiempo que ha perdido". "¿Por qué hablamos de la universalidad de Pla? Porque este ha hecho posible que su obra sea in-

teligible por todos". "Cuando Pla comenzó a devenir escritor es cuando empezó a ser lector". "Pla es un hombre de cultura francesa, italiana y anglosajona. Esta encrucijada de cultura provocó en él una riqueza especial". "Nos encontramos delante del prosista más grande de la Catalunya contemporánea". "Si no ha querido salir del terreno del localismo es debido a que ha querido tocar "de peus a terra". "Pla ha recuperado para nosotros no solamente todo lo de su memoria sino todo aquello importante acaecido en casa durante un siglo".

ENTREGA DE PREMIOS

Terminadas sus palabras que recibieron una importante dosis de aplausos se procedió a la entrega de premios de esta edición del importante concurso literario y que han recaído conforme fallo del jurado en las siguientes personas bajo los siguientes acuerdos:

1.- Declarar desierto el Primer premio al TEMA PLA. Otorgar un accésit al mismo trabajo titulado "Josep Pla: profeta en la seva terra", origi-

nal de JAUME LLENAS MERCADER, estudiante de COU en el Instituto Nacional de Bachillerato "Frederic Martí Carreras", de Palafrugell. Sumar los dos accésits restantes de este premio a los del TEMA LIBRE.

2.- Dividir el Primer premio al TEMA LIBRE, otorgándolo conjuntamente a los trabajos titulados "Contes de la Rambla", de MARIA OBRADOR PLANAGUMA, alumna del COU en el INB de Olot, y "Tempestad", de JUAN E. CASTELLÀ, alumno de 2.º de BUP en el INB de Palafrugell. Conceder cinco accésits a los escritos que a continuación se relacionan:

— "Los desheredados", de ABEL-LINA SUÑER GRATACÓS, alumna de 3.º de BUP en el INB "Ramón Muntaner", de Figueres.

— "Quan torna el meu besavi", de MARIA TERESA GA-

LÍ CORREDOR, que cursa 3.º de BUP en el INB de Palafrugell.

— "Retorn", de IMMA SOLÀ ARGUIMBAU, de 3.º de BUP en el INB de Sant Cugat del Vallés.

— "Pensaments inútils", de JOSEP MINARRO MASSAGUE, de 3.º de BUP en el INB de Palafrugell.

— "Una casa dalt del Puig", de XAVIER COROMINA CAMPS, de 2.º de BUP en el INB "Jaume Callís", de Vic.

3.- Otorgar el Premio FRANCESC ALSIUS al trabajo "Carta d'un ambaixador", de SALVADOR COMALADA CLARA, que estudia 3.º de BUP en el INB de Palafrugell. Y conceder el accésit al escrito titulado "Palafrugell, un poble sense estàtua", del que es autor JOAN TEIXIDÓ SABBALLS, alumno de 3.º de BUP en el INB de Palafrugell.

JOSEP BAQUÉ I

COMPANY

PINTOR - DECORADOR

PALAFRUGELL

Tel. 30 05 12

PROGRAMA DE FESTEIGS

Maig, 12, divendres

A les 9 de la nit, en el Casal Popular, final del IV CAMPIONAT DE PING-PONG FESTES PRIMAVERA i lliurament de premis a càrrec de la Reina de les Festes i les Pubilles.

Maig, 13, dissabte

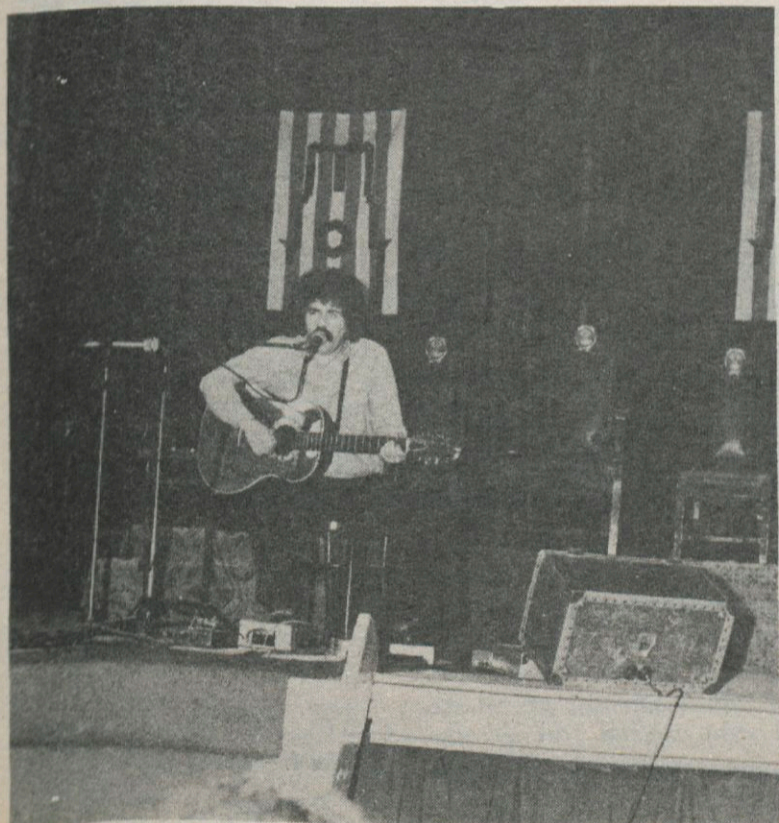
A partir de les 5 de la tarda, a LA SAULEDA, Festival Infantil amb els pallasos "Pep, Saltimbanqui i Bocoï" i ball de berbena a partir de les 7 de la tarda, amb el conjunt "Novels" d'Olot.

A partir de les 5 de la tarda, festiva "PA AMB VI I SU-CRE" en el barri d'habitaçes "SANT MARTI" i ball a càrrec de l'orquestra "Maraca i Marxa".

A dos quarts de set de la tarda, Audició de Sardanes a la Plaça Nova per la Cobla Baix Empordà.

A les 10 de la nit al Fraternal, Concert Rock pel grup "ATI-LA" i presentació del seu últim disc.

A les 11 de la nit FESTIVAL DE SAMBA en el Night Club "Los Almendros" pel Grup de Samba de l'Associació d'Amics del Brasil. Sessió de ball pel conjunt "Kenia" i actuació de la Tuna Universitaria de Barcelona.

Maig, 14, diumenge

A dos quarts de 12 del matí, concert a Plaça Nova de la Banda Municipal de la Cènia

A les 12 del migdia, audició de Sardanes a la Plaça davant l'edifici de la Caixa en el carrer Vilar per la Cobla Baix Empordà.

A dos quarts de 7 de la tarda, GRAN CARRUSELL COSTA BRAVA amb la participació de Majorettes, Bandes, Grups Folklòrics, etc. Concurs de Carrosses i Comparses i com a final de Carrousel, GRAN CERCAVILA amb ball tot a l'entorn de la muralla pels conjunts "Els Vampirs", "Novels" d'Olot i "Kenia".

A les 11 de la nit, en el Night Club "Los Almendros", Fi de Festa amb lliurament de premis dels Concursos de Carrosses i Comparses.

"Els Vampirs" amb llur música menaran el nostre ball, la resta de la nit.

RESTAURANT REIG

Torres Jonama, 47

Tels. 30 00 04 - 30 07 95

PALAFRUGELL

ROGLANS

PALAFRUGELL

ELECTRICITAT
LAMPISTERIA

Carrer Pals, 10

☒ 61

☎ (972) 300 179

Quan aprendrà Catalunya a fer política d'Estat?

La Nació Catalana de veritat que podríem afirmar que té mala sort, que no sap fer política d'Estat o que som desgraciats. M'explicaré.

D'ençà que, després de diversos intents frustrats, l'any 1714 ens varen sotmetre i conquerir per la força de les armes i incorporar al regne de Castella, sempre hem lluitat fins ara feroçment per recuperar els nostres drets nacionals perduts i quasi mai no hem aconseguit gaire res.

OPORTUNITATS DESAPROFITADES

Malgrat que hem tingut grans oportunitats per recuperar el perdut, potser mai no hem sabut aprofitar-les degudament. L'any 1873, en proclamar-se la I República, Catalunya ja estava preparada des de feia temps per a proclamar l'Estat Català, i si s'hagués fet no hauria passat res i el govern de Madrid no i si s'hagués fet no hauria passat res i el govern de Madrid no s'hi hagués pogut oposar; però al govern central d'aquella I República hi havia alts càrrecs

amb gent catalana, car el president de la República era un català (Estanislau Figueras), i varen intervenir venint personalment el propi president de la República a Barcelona i dient-nos que esperéssim una mica i que legalment ens donarien l'autonomia. Així mateix, ens van prometre la dissolució de l'exèrcit espanyol a Catalunya. Ens ho vàrem creure i vàrem confiar en ells. I què va passar? Doncs, que, al cap de poc temps, aquella I República ja no existia. Havia caigut sota la Monarquia. I Catalunya es va quedar sense res per transigir en uns moments importants.

D'aquí saltem a la II República, el 14 d'abril del 1931. Francesc Macià proclama a Barcelona la República Catalana. Madrid sorprèn, i veient-se entre l'espasa i la paret, envia a Catalunya tres ministres, a fi de convèncer Macià que canviés allò de República Catalana per Generalitat de Catalunya i que després legalment el govern de Madrid ens donaria l'autonomia. Macià s'ho va creure. I, malgrat que va afirmar que aquesta renúncia va ésser per a ell el dia més trist de la seva vi-

da, va claudicar i la recent República Catalana va desaparèixer per a donar lloc a una Generalitat buida de poder com la que tenim ara. Què ens varen donar després? L'any 1939 encara no s'havien traspassat molts dels serveis bàsics per a governar-nos. Per tant, ens varen prendre el pèl. Segurament, si Macià no hagués transigit i la República Catalana hagués continuat, no hauria passat res a Madrid. Ells ho haurien acceptat (s'ha sabut després per testimonis històrics que quan Madrid va enviar els tres ministres a Catalunya, ja donaven les negociacions per perdudes), i, potser, ens hauríem lliurat de la guerra civil; i no solament nosaltres, sinó, potser, tot l'Estat espanyol. Però no va ésser així. La història ho explica clarament.

Ara ve la tercera part. Després de les eleccions del 15 de juny passat, Catalunya va guanyar clarament les eleccions i vàrem tornar a tenir la paella pel mànec; però no es va fer absolutament res. Hi havia una coalició electoral (Esquerra de Catalunya) que en el seu programa es deia que si guanyava

les eleccions l'endemà es constituïrien els parlamentaris en assemblea i immediatament es proclamaria la restauració de la Generalitat de Catalunya, sota la presidència de l'honorable president Tarradellas, i després es negociaria amb Madrid, d'igual a igual, el nostre futur, tenint com a mínim, ja en el moment de començar les negociacions, les atribucions que configurava l'Estatut del 32. Això si que era un veritable "cop de força" positiu per Catalunya. Però aquesta coalició no va guanyar i els partits vencedors amb una pèssima política, varen deixar que Madrid agafés la iniciativa portant el president Tarradellas a Catalunya, precisament per a neutralitzar allò que els catalans podríem fer, que Madrid ho sabia molt bé. Només varen errar en una cosa: es pensaven que érem llestos i vàrem fer l'ànec clarament.

ELS ERRORS ELS PAGAREM CARS...

I ara estem, altra vegada, en una ratera sense sortida: Generalitat provisional, traspassos

de serveis, comissions mixtes, etc. La Història es torna a repetir, en aquest cas per tercera vegada. I jo em pregunto: per què no hem après de les anteriors vegades? O es que esperarem a una quarta vegada?

Certament no sé què passa a Catalunya i als polítics catalans que nosaltres vàrem elegir. No sé perquè no saben fer política d'Estat. Potser, és que no senten gaire fort aquesta Nació Catalana que clama Autonomia Real, que vol governar-se perquè hi tenim el perfecte dret. Potser, és que molts d'ells es diuen nacionalistes i catalanistes i no són res d'això. En aquest cas, no vàrem saber votar la gent adient per a casa nostra.

En tot cas, ara ja és tard i només resta reflexionar i aprendre del passat i treballar tots molt fort per fer país, per tornar a la nostra terra el seu orgull de Nació que és i serà sempre.

Els errors es paguen i nosaltres els hem pagat i els pagarem molt cars.

Vicenç Oriol i Geli
(ERC)

BÚSTIA

PALAU-SAVERDERA: SUPORT DELS PARTITS POLITICS I CENTRALS SINDICALS

El propassat diumenge tingué lloc a Palau-Saverdera una concentració de veïns de l'esmentada població, al paratge natural anomenat la Font de Dalt. En trobar-se aquest paratge ubicat dins de la zona urbana

del poble, darrerament s'ha vist sotmès a una demanda judicial —reclamant la propietat d'aquest terreny— interposada, contra l'Ajuntament, per un cosí de l'alcalde actual i pare del tinent d'alcalde.

La concentració reivindicadora d'aquest paratge i el seu marc natural que l'envolta tingué una gran resposta per part de la població autòctona, així com per ciutadans

nascuts a la població que resideixen habitualment fora d'ella. En aquest sentit, i per tal de fer palesa la reivindicació d'aquest patrimoni municipal que és del poble, foren penjades pancartes als arbres i es feren murals explicatius, assenyalant la problemàtica actual de la Font de Dalt.

Els partits polítics representats a la població, juntament amb les centrals sindicals, ens fem solidaris del sentir de la població, que lluita aferrissadament perquè no li sigui expropiat part del patrimoni municipal, i li donem tot el suport per la conservació del seu patrimoni municipal,

així com li fem saber que, a la vista dels futurs esdeveniments, prendrem les mesures de caràcter legal que creguem oportunes.

C.D.C., P.S.C.(r), P.S.C.(c),
FC del PSOE, U.P., U.G.T. i
CC.OO.
(Palau-Saverdera)

Sin Kempes

Los valencianos no pudieron con el Figueres (0-0)

(De nuestra Redacción, por Joaquim Ballester).- Al colegiado Sr. Aparicio le otorgamos el aprobado en su labor. Estuvo regular en su cometido, aunque, justo es reconocer que, todo y tratarse de un encuentro amistoso, tuvo bastante trabajo. Algunos jugadores se emplearon con mucha "euforia" y tuvo que amonestarles.

gún compañero, los siguientes jugadores: Calvo, Brugués, Nogué, Fernández, Bosch, Cros y Martínez.

VALENCIA: Pereira; Carrete, Palmer, Jesús, Martínez; Botubot, Arias; Saura, Castellanos, "Lobo" Diarte, Cabral y Felman. Esto como equipo inicial. Luego actuaron también, Manzanedo, Higinio, Cerveró, Eloy y Pablo.

ALINEACIONES

FIGUERES: Miret; Semis, Cortada, Ornad; Bartolomé, Torrens; Vilarrodá, Duran, Busquets, Pagés y Echegoyen. Asimismo, también saltaron al terreno de juego supliendo a al-

AMBIENTE DE GALA

La afluencia de público fue extraordinaria. El partido había despertado mucha expectación y el campo presentaba el aspecto de las grandes solemnidades.

Creemos que, hacia mucho tiempo que no se había visto cosa semejante.

No obstante, al anunciarse por los altavoces la ausencia del máximo goleador de la liga española, el argentino Mario Kempes, hubo cierta decepción. Pero aparte de esta importante baja, el club levantino alineó a sus mejores elementos. Que luego estuvieran más o menos acertados, esto ya es otro cantar.

NO HUBO GOLES

El encuentro resultó bastante disputado y entretenido algunas

veces. Pero faltó el picante de los goles. Ocasiones se registraron algunas pero no fueron aprovechadas. Y esto que, los valencianos buscaron el tanto con cierto afán, pero sus tímidos ataques se diluían en el área local. Allí, la zaga figuerense con un Cortada incommensurable, repelia todo el cuero que llegaba a sus dominios. Y en última instancia, los dos metas que actuaron, uno en cada tiempo, lograron neutralizar todos los balones.

El Figueres dispuso de menos oportunidades que sus rivales para desnivelar el empate inicial, pero las pocas que tuvieron

tampoco fueron aprovechadas. La defensa blanca no se andaba con chiquitas a la hora de entrar o de alejar el balón de su área y de ahí, que los unionistas tampoco pudieran marcar ningún gol.

EL RESULTADO JUSTO

No cabe duda, que si un equipo mereció vencer fue el visitante. Su dominio fue muy acusado en algunas fases del choque, pero hay que tener en cuenta la diferencia de categoría que se esperaba unos de otros. Pero no crean, el Figueres se defendió

gallardamente y luchó cuanto pudo para evitar que le marcaran goles. Este objetivo se cumplió y todos contentos.

Mientras que el once de Marcel Domingo, forzó una docena de saques de esquina sobre el portal figuerense, los locales lanzaron cuatro.

CAPITULO DE DESTACADOS

En el Valencia, más que brillar las figuras, destacó el conjunto. Aunque, en particular, nos gustó Carrete, Castellanos, J. Martínez, Cerveró y Felman.

Si bien en casi todos ellos, se vió una técnica bastante depurada. Lo que menos nos satisfizo, fue la fogosidad de alguno de ellos. Arias, Palmer y Cabral, parecían por su manera de comportarse, que les fuera el puesta.

Del conjunto figuerense, destacaremos a la zaga y Cortada en particular. El resto cumplió a la perfección y también pudimos ver algunas cosas de Pagés, Echegoyen y Vilarrodá. Aunque, este último, quizás atenuado un poco por los nervios, rindió menos que otras veces.

Figueres-Montsó, último acto

(De nuestra Redacción, por J.B.U.):— Este próximo domingo acaba el campeonato en Tercera División. Ya falta muy poco para saber el puesto final de cada equipo. Alegría en unos y todo lo contrario en otros. La cara para unos pocos y la cruz para los más.

El Figueres despedirá la liga disputando el último encuentro en casa ante un rival inédito en esta plaza. El equipo del Montsó será el once que visitará por vez primera nuestra ciudad.

En teoría, el Figueres no creemos que tenga demasiados problemas para desembarazarse de este último rival. Es más, hasta apostaríamos por un resultado amplio y quizás holgado. Pues, creemos que, querrán despedirse de la afición con un buen partido y mejor tanteo.

Los figuerenses, si hacen bueno este pronóstico, se habrán asegurado definitivamente el segundo puesto de la tabla. Ya que no es de prever que el Tarragona empate o pierda en casa con el Horta. Sería mucho pedir que a estas alturas se produjeran milagros. ¿No les parece?

Esta partida, comentada por mi amigo y compañero de equipo Josep M.ª Vilanova, corresponde al Torneo de Banja Luka 1976 y en ella se presenta una típica lucha de la popular defensa siciliana, que se decide fulminantemente a favor del blanco.

SIBAREVIC-BUKIC

1. P4R P4AD; 2. C3AR P3D; 3. P4D P×P; 4. C×P C3AR; 5. C3AD P3TD; 6. A5CR (otras alternativas para el blanco contra la variante Najdorf son: 6. P3CR, 6. A2R, 6. P4AR) P3R; 7. P4AR CD-2D; 8. D3A D2A; 9. 0-0-0 P4CD (movimiento jugable aunque un poco prematuro, mejor antes

Ajedrez

Partidas comentadas

por Jordi Balagué

9. ... A2R. Ahora se presenta una batalla en flancos opuestos) 10. A×P! P×A; 11. P5R! D1C? (si 11. ... A2C; 12. CD×PC D3C; 13. D2R P×P; 14. P×P C4D; 15.

C×C A×C; 16. T×A P×T; 17. C6D! A×C; 18. P×A! R1A; 19. D7R! R1C; 20. D×C mejor blancas) 12. P×C (si CD×PC T4T! mejor las negras) P×P; 13. TR-1R P4T (no a 13. ... P×A, ya que 14. C6A!, con la idea de T×P y D5T mate) 14. D3T! P4R (mala seria 14. ... P×A; 15. C6AD con ventaja decisiva) 15. C5D! P×A (si 15. ... T×P; 16. R1C D2T; 17. C×P!, ganando las blancas) 16. C6AD D2C; 17. T×P!! A2R (si 17. ... C×T; 18. C6AR mate. Si P×T; 18. C6AR! C×C; 19. T8D mate) 18. T×A! R1A; 19. D5A C4R; 20. D6A y el negro abandona ya que si 20. ... T2T; 21. T8R R×T; 22. D8D mate.

En Zamora

La A.D. La Casera-Catalunya consiguió el mayor éxito del basket gerundense

El equipo figuerense se proclamó campeón de España juvenil femenino

(Crónica de nuestro colaborador, enviado especial, Jordi Xargayó).- En las últimas fechas, Figueres, por mediación del joven equipo de la A.D. La Casera-Catalunya, se ha convertido en Capital del basket gerundense. En la fase final del Campeonato de España juvenil femenino, consiguió el mayor éxito, jamás igualado en toda la larga y dilatada historia, del deporte de la canasta provincial, cual es el de Campeonas de España.

En la fase del sector, celebrada en Figueres el pasado mes de abril, ya había alcanzado la máxima cota del basket provincial, cual era la de poder acudir a una fase final de España. Hasta entonces, ninguna entidad lo había conseguido. Pero esto, que en principio parecía un gran triunfo, se ha visto empujado con la conquista del título nacional.

SUPERIORIDAD ABSOLUTA DE LA CASERA

Concluido el campeonato, las opiniones de la gente que se concentró a lo largo de la fase final en Zamora, venida de distintos puntos de España, era unánime: La Casera ha sido ampliamente superior a los restantes equipos participantes. Ganar una final de España por 19 puntos de diferencia pienso que es bien explícito de que nadie podía hacerle, en circunstancias normales, la menor sombra a este entusiasta equipo ampurdanés.

Antes de dar inicio el torneo de Zamora nadie —o casi nadie— daba como favorito al equipo de La Casera-Catalunya. El motivo era bien sencillo y comprensible, porque el baloncesto femenino gerundense, al margen de aquellos recordados años del CREFF Girona, no ha tenido proyección nacio-

nal. Pero, tras disputar el primer encuentro en el que se ganó al Enseñanza de Valladolid por 70-54, los pronósticos dieron un vuelco total y las predicciones ya asignaban a La Casera, cuando menos, como probable finalista.

EL SECRETO DE LA CASERA

¿Hay secreto en este sorprendente equipo ampurdanés? Quizá el único secreto que exista sea el de entrenar y entrenar. No hay ninguno más. En todas las facetas de la vida, los objetivos se consiguen luchando con ahínco y ardor. El equipo que dirige Rafael Mora ha luchado incansablemente en la búsqueda de un título nacional. Sus esfuerzos, que han sido muchos, no se han producido en balde. Han tenido la feliz recompensa —ahí es nada— de un campeonato de España, el primero que consigue un equipo de la Federación Gerundense.

Sin duda alguna, lo que mayormente sorprendió en Zamora fue la impresionante preparación física de las jugadoras ampurdanesas; una preparación realmente envidiable que ya quisieran para sí —y no es demagogia— muchos equipos de fútbol de tercera división y hasta alguno de segunda "B". En la final, el aspecto físico decidió totalmente la suerte del partido. En la primera mitad, el Inmaculada de Barcelona —el otro finalista— había aguantado bien el partido, adelantándose en el marcador por 22-28, pero el segundo tiempo de las gerundenses fue inconmensurable. Luchaban al tope de sus fuerzas, sin acordarse de que los días anteriores habían disputado tres partidos, y, ante el infernal ritmo impuesto, el Inmaculada fue incapaz de contrarrestarlas en el juego, por muy buenas disposiciones que pusieran.

El equipo de La Casera, a su llegada a Figueres, recibe el aplauso del público que presenciaba el partido de fútbol con el Valencia.

Aunque, como es fácil presuponer, no todo es preparación física, pese a que esta circunstancia juega un papel fundamental. La técnica de cada una de las jugadoras dejó maravillados a propios y extraños. Con un juego poco común en chicas, ayudaron considerablemente a cimentar las victorias. Realizaron esquemas de juego, cuando en féminas, éstos suelen brillar por su total ausencia.

Decía anteriormente que los objetivos se consiguen luchando. Ahí está el secreto. Las jugadoras de La Casera entrenan cinco o seis días semanales, con cerca de dos horas de preparación diarias. ¿Qué equipo femenino de baloncesto efectúa una preparación tan elevada? Evidentemente, casi nadie. A la fuerza los frutos deben llegar, tras los múltiples sacrificios que realizan las jóvenes jugadoras de La Casera.

LOS RESULTADOS

Estos fueron los resultados registrados en los cuatro partidos que disputaron en la fase final de Zamora:
La Casera-Enseñanza (Valladolid), 74-50.
La Casera-Luter King (Tenerife), 49-32.
La Casera-Estudio (Madrid), 57-43.
Final: La Casera-Inmaculada (Barcelona), 70-51.

El tanteo más amplio, pues, fue el conseguido en la final. Diecinueve puntos son muchos para el partido que tiene que decidir la primacía nacional. Ello no quiere decir que los rivales de los días anteriores fueran más relevantes, o que La Casera en los choques semifinales jugara inferiormente, sino que en ninguna jornada se había forzado el acelerador a tope. Cuando las gerundenses gozaban ya de los veinte puntos de diferencia, el preparador am-

purdanés, Rafael Mora, aprovechaba la circunstancia para dar entrada a todas las jugadoras del equipo, dando descanso a las puntales en vistas a los compromisos de los días posteriores.

JUGADORAS Y ANOTACIONES

En la fase final de Zamora, por La Casera, actuaron nueve jugadoras. Fueron, junto con las anotaciones individuales, las siguientes:

Anna Junyer, 80 puntos; Roser Llop, 66 p.; Neus Heras, 45 p.; María del Mar Prats, 23 p.; Pietat Pi, 20 p.; Asunción Corominas, 8 p.; Rosa Vilaboy, 4 p.; Elisenda Esteve, 0 p.; Montserrat Pi, 0 p.

En las cuatro jornadas, La Casera consiguió 248 puntos a favor por 166 en contra.

ANNA JUNYER, MEJOR JUGADORA JUVENIL DE ESPAÑA

La Federación Zamorana de

Baloncesto concedía un premio a la jugadora más sobresaliente del torneo que, al ser la fase final, venía a ser, aunque oficiosamente, como la mejor jugadora de España juvenil, al concentrarse allí los más destacados equipos hispanos. El mismo recayó también en una jugadora de la A.D. La Casera, la internacional Anna Junyer que, sin duda, fue la mejor de todo el campeonato. Sus cualidades baloncestísticas —tiene sólo catorce años— impresionaron a cuantos aficionados se dieron cita, a lo largo de las cuatro jornadas, en el pabellón "Ángel Nieto" de Zamora.

De momento, Junyer es la única jugadora de La Casera que ha adquirido la internacionalidad. Es de suponer que, al ser campeonas de España, y con mucha diferencia sobre el resto, otras más vestirán la camiseta nacional. De no ser así, hasta pensaríamos que en la selección nacional se dan cosas "extrañas".

El alcalde, señor Giró, muestra el trofeo conquistado por las chicas de "La Casera".

RESTAURANT SELF-SERVICE
HIPER JET (ROSES)

Estamos al servicio
de nuestros clientes y
amigos todos los días
laborables y festivos.

Bolsa de Trabajo

AUXILIAR administrativa desearia trabajo para oficina a horas a convenir. Razón llamar de 12 a 1. Tel. 50 26 58.

CHICA para dependienta se ofrece. Razón señorita Fernández. Tel. 77 03 06.

TECNICO ELECTRONICO INDUSTRIAL. (Maestría Industrial) soltero, libre del servicio militar, idiomas inglés y francés, carnet de conducir de 2ª, desearia trabajo en el ramo. Tel. 50 57 63.

JOVEN amplias experiencias en ventas, cultura nivel universitario y conocimiento decoración y ebanistería con amplio local y coche propio desearia trabajo. Razón Tel. 50 57 63.

S'OFEREIX estudiant de puericultura per a tenir cura de nens. Telèfon 50 05 54 extensió 10 Riumors.

SE OFRECE chófer con carnet de 2ª. Razón Tel. 50 57 63.

Anuncios breves

SI TENIU documents vells, llibres de memòries, manuscrits, gravats, porteu-los a Jordi Geli, Muralla, 10-3º - FIGUERES. S'atendran consultes, valoracions i eventualment es compraran. Màxima discreció i seriositat.

- Cinema Juncària**
Divendres, dia 12, nit; dissabte, dia 13, nit; diumenge, dia 14, tarda i nit: "Mi bello legionario" i "Olvida los tambores"
- Cinema El Jardí**
Diumenge, dia 14, a partir de les quatre de la tarda: "Mi bello legionario" i "Olvida los tambores"
- Sala Edison**
Dissabte, dia 13, nit; diumenge, dia 14, tarda i nit: "La muerte de un pichón" i "Malas calles"
- Cinema Patronat**
Diumenge, dia 14, a dos quarts de cinc de la tarda: "Tres flechas" i "El oso Ben"
- Cinema Savoy (Art i assaig)**
Fins al 15 de Maig: "Lenny"
(Versió original amb subtítols). Sessions diàries, llevat dels dimarts. Tarda sessió seguida. Nit sessió única, a les 10.

Espectacles

Metges de guàrdia

Diumenge, dia 14
Dr. Joan Montaner
C/ Victor Pradera, nº 1
Tel. 50 15 47

Dilluns, dia 15
Dr. Martín Gironella
C/ Llers, nº 19
Tel. 50 34 79

Farmàcies

Dia 12, divendres
Soler - Carrer Nou, 22

Dia 13, dissabte
Dr. Martín - Rambla, 11
Perxas - Rambla, 36
(Només tarda de 4 a 8)

Dia 14, diumenge
Perxas - Rambla, 36

Dia 15, dilluns
Ferrán - Pujada del Castell, 6

Telèfons urgents

Ambulatori Seguretat Social
50 03 65

Clinica Catalunya 50 15 39

Clinica Figueres 50 31 00

Creu Roja 50 36 50

Hospital 50 14 00

Ajuntament 50 01 00

Jutjats 50 14 21 i 50 03 69

Bombers 50 00 80

Policia 50 09 29

Guàrdia Civil 50 13 55

Taxis 50 50 43 i 50 00 08

Dipòsit de sang gratuïta
50 17 99

Biblioteques

Biblioteca Popular "Carles Fages de Climent" - Oberta tots els dies feiners, d'11 a 1 del matí, i de 5 a 8 de la tarda.

Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis. - Oberta de dilluns a divendres: d'11 a 13 i de 5,30 a 9. Dissabtes de 10,30 a 1.

Exposicions

Art-3 - Anna Soler, dibuixos i escultures

Cúpula - Artistes catalans

Òbanos - Col·lectiva

Rhodas - Torrent Buch, olis

Victòria - Exposició primavera:

Comella, Estrada Vilarrasa, Molons, Mercader, Matabosch, Zamora Muñoz, Sarquella, Sibecas.

El temps

maig	Temperaturas en grados C.		Viento dominante Velocidad Kms/hora	Lluvia en litros por m ²	Horas de sol despejado en horas y minutos
	MÁXIMA	MÍNIMA			
6	16'5	7		15	1'10
7	19'5	7'5	N 30		10'20
8	20'5	12'5	N 20		4
9	21	14'5	N 40		7'20

Datos facilitados por el Observatorio del Colegio "La Salle" de Figueres.

UNICEF

FIGUERES

Divendres, 12: Sants Pançaç, mr., Remigi, mjo. i Domènec de la Calzada, fd.; **Dissabte 13:** Mare de Déu de Fàtima. Sants Pere Regalat, cf. i Onèsim, bbe.; **Diumenge 14:** Pasqua de Pentecostés. Mare de Déu dels Desamparats; **Dilluns, 15:** Sants Isidre Llaurador, Huc ab. Indaleci, bbe. i Torcuat, pd.

Demografia

Xavier Aranda Torres, Lúcia Cortés Soriano, Daniel Campmol Sauca, Oscar Muñoz Guijarro, Joan Manuel Rodríguez García, Joan Josep Gil González, David Pavón Carmona, Josep Lluís Santos Carbonera, Patricia Carpio Muñoz, Francesc Lozano García, Vanesa Balmón Romo, Sara Juncà Iglesias, Mercè Baiges Blanco, Francesc Hortal Romera, Rafael Puig Cabalga, Carolina Yribarnegaray Hernández, Vicenç Cortés Seguí, Alain Welzel, Sergio Alfonso Núñez, Mónica García Tejada, Elena Faig Vila, Angel Iter Hernández, Rafael Naranjo Ferreta, Marta Lara Joher, Maria Teresa Temprado Sánchez, Sara Insa Aguilar, Lluís Plujá Juandó, Marta Triadó Cullel, Jordi Jurado Vidal.

Laboratorio veterinaria

Interesa persona con experiencia para trabajar a comisión en la provincia de Gerona.

Escribir Apartado de Correos, 303
TARRAGONA

SE VENDE DE PARTICULAR A PARTICULAR UNA FINCA RÚSTICA DE 31 VESANAS (75.000 m² aprox.) SITO EN DELFIÀ (ENTRE GARRIGUELLA Y RABÓS) QUE LINDA CON RÚSTICAS DELFIÀ CON AGUA MEDIANTE POZO Y POSIBILIDADES DE LUZ. PRECIO A CONVENIR A PARTIR DE 0,30 Pts. PALMO CUADRADO. RAZON L. PALLE. TEL. 50 38 24 DE 2 1/2 - 4 9 en adelante.

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom _____
Adreça _____
Població _____ Telèfon _____
Forma de pagament _____
Presentació factura _____ Data i signatura _____
Gir postal _____
Taló bancari _____

CONDICIONS

6 mesos (50 n.º) 700 ptes.
12 mesos (100 n.º) 1.400 ptes.

El periòdic es reparteix a Figueres a primera hora del matí. Els subscriptors domiciats fora de Figueres pagaran un recàrrec de 100 ptes. (6 mesos) i 200 ptes. (12 mesos), per despeses d'envio.

Interferències

De "Musical Mallorca" tan sols direm que no ho vam veure tot. La U.H.F. s'encarregà d'una bona tallada, amb gran satisfacció per part nostra.

Ja vàrem dir una vegada que els babaus no es troben de la part d'enfora del televisor, sinó, més aviat, de la part d'endins. "El canto de un duro" n'és una bona prova.

Amb perdó dels intel·lectuals, "El destino también juega" fou un film molt encertat i molt ben resolt. Ens plau dir-ho.

Alemnys, "La frontera azul" no planteja cap problema psicodèlic. Sense cap pretensió transcendent, ens informa força bé d'una poesia xinesa no desproveïda d'encís.

F. Garrido Pallardó

Aquesta vegada "Noches y días" ens presenta l'estiramenta de pota de l'àvia. Enhorabona.

"Memorias del cine español", com de consuetud, consisteix en carregar-se tot el que es va fer abans d'avui. Esperem que demà es faci el mateix amb la "tetoconyomania" actual.

El "Cara a cara" sobre l'estatut dels funcionaris ens va divertir molt. Sobretot, perquè cap dels qui hi intervingueren no es va interessar per les funcions que no funcionen i que s'haurien de suprimir.

Perquè una de dues. O l'espanyol es menja el funcionari o el funcionari es menja l'espanyol.

COMPRO PIANO O PIANOLA

Tel. 20 63 86 y 20 03 19

Roses

Un caso de rivalidad de pesca

Disgusto por una nota hecha pública por los partidos políticos de Llançà

(De nuestro corresponsal, Martí Balló).— El ambiente pesquero de la población está molesto por la nota de prensa facilitada por los partidos políticos de Llançà, aparecida hace unos días en 9PAÍS, en la que se acusa a la flota de arrastre de Roses de faenar ilegalmente dentro de las doce millas en aguas jurisdiccionales francesas, con barcas de mayor tonelaje que la permitida.

¿MANIOBRA PREMEDITADA?

Hemos procurado pulsar algunas opiniones entre las que se encuentran las del ayudante militar de Marina, don Manuel Sánchez, y del patrón mayor de la Cofradía de Pescadores, don Agustín Buscarons, y todos vienen en señalar casi lo mismo:

—Puede tratarse de una maniobra premeditada para eliminar la competencia con nuestras barcas —según don Manuel—, en virtud del tratado pesquero del Mediterráneo suscrito por españoles y franceses en 1967, que permite ir hasta el cabo Lecate en la zona francesa, en el límite de las 12 millas, y ellos hacer lo propio hasta el Cap de Creus.

—¿Se respeta dicho tratado, don Manuel?

—Puedo decirte para que lo hagas constar muy claro en 9PAÍS, que nunca hemos tenido pruebas de que no se respetase por parte de las barcas de arrastre de Roses el acuerdo, si no habríamos obrado en consecuencia. Es más, los servicios de vigilancia franceses nunca han apresado a una embarcación de arrastre del puerto de

Una escena repetida cada día en el momento de la llegada del pescado a Roses

Roses, por pescar ilegalmente en sus aguas, cosa que no puede decir lo mismo alguna de las de Llançà. Con esto creo que queda todo explicado.

INHIBICIÓN DE LOS REPRESENTANTES DE LA COFRADIA DE LLANÇÀ

Por su parte, el señor Busca-

rons mostró su disgusto hacia un determinado corresponsal de la capital gerundense, al publicar el escrito de marras sin una previa información que le hubiera sido facilitada con mucho gusto. Y añadió:

—Entiendo que son más ganas de armar ruido que otra cosa, al mezclar a nuestras barcas en un asunto que estuvo, entre otros, en el orden del día de la reunión que tuvimos los representantes de todas las cofradías de la costa con el almirante de

Marina del sector naval, don Severo Martín, el pasado sábado en l'Estartit. Allí los de Llançà tuvieron una inmejorable ocasión para presentar el tema tal como lo ha aireado la prensa; pero no lo hicieron, inhibiéndose en el momento de hablar de ello. Es más, un caso de rivalidad de pesca, si es que se le puede llamar así, al que no hemos prestado demasiada atención y del que no nos gusta que se nos haga responsables."

Un atleta con traje de calle

Exteriormente, tiene un aire juvenil y deportivo. Un cierto aspecto de pacífico muchachote bien vestido. Sólo eso. Pero hay detalles que dejan entrever algo más: la flexibilidad de sus movimientos, su rapidez de reflejos, su inesperada potencia, revelan otra personalidad: la del atleta superdotado, capaz de cualquier esfuerzo.

Así es el Renault-5; amable y tranquilo en la calle, día a día. Imbatible cuando se le pone a prueba. Un verdadero atleta con traje de calle. Venga a vernos. Se lo presentaremos.

RENAULT 5
Hecho para triunfar

Tres versiones distintas: TL (956 cm³),
GTL (1.037 cm³) y TS (1.289 cm³).

Le esperamos en:

Enrique Juanola S.A.

c/ Vilallonga, 59

Tel. 500962-500966

Torroella de Montgrí

Fallo del concurso literario convocado por el Casal

(De nuestro corresponsal).— El Casal del Montgrí, esa entidad torroellense emprendedora como pocas, acaba de ver fallado su concurso literario, correspondiente a este año. Y los vencedores han resultado ser en la sección de adultos, Enric Vilà Armengol, de Torroella, con su trabajo "Naixença i triomf d'una cobla torroellenca", que es un estudio de la Cobla

Caravana.

En la dedicada a los escolares, el primer premio ha correspondido a Mary Carmen Colomeda Calvo, de l'Escala, merced a su trabajo sobre el macizo del Montgrí, obteniendo además accésits Montserrat Blanco Carbó, de Torroella, y Caterina Ribas Molina, de l'Escala.

EN FIGUERAS

Se precisan personas de ambos sexos, con coche, tardes libres, a ser posible todo el día, ganancias mínimas de 50.000 pts. mensuales.

Interesados presentarse a HOTEL PIRINEOS C/ Rda. Barcelona, 1 FIGUERAS: Viernes, día 12 de mayo de 5 a 8 de la tarde